

[Bertel Dahlgaard.]

Lovforslag. For det første anser vi Lovforslaget for økonomisk uforsvarligt. Det her foreslaaede Tipningssystem bygger paa den samme Ordning, der praktiseres i Sverige, hvor Spilleomsætningen ved Tipningen er 50 Mill. Kr. Man regner derfor med, at Lovforslagets Gennemførelse vil medføre en aarlig Spilleomsætning paa 30 Mill. Kr. i Danmark. Efter Erfaringerne fra Sverige vilde Resultatet af Tipningen herhjemme blive, at af de 30 Mill. Kr. Spilleomsætning faar Spillerne 15 Mill. Kr., altsaa Halvdelen, tilbage som Gevinster. $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr. vil gaa i Statskassen som Afgifter. Idrætten vil faa 3 Mill. Kr., og til andre Formaal vil gaa 2 Mill. Kr., medens Administrationen af denne Tipningsordning vil koste $5\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Disse Administrationsomkostninger skal anvendes til at lønne nogle Hundrede Personer ved Kontorarbejde, til Betaling af 2 000—3 000 Udsalgssteder for Spillekuponer, til Leje af meget betydelige Kontorlokaler, til Anskaffelser af store Mængder Papir og Karton og til Anskaffelse og Vedligeholdelse af Kontrolmaskiner. Indførelsen af et saadant Spillesystem anser jeg for økonomisk uforsvarlig. I en Tid, hvor det er en vigtig Opgave herhjemme at forenkle og mindske Administrationen, foreslaar man her at organisere et Spil om Idrætten, hvis Administration vil koste ligesaa meget, som hele Centraladministrationen koster for Landets fire største Ministerier. Tror man, det er Genopbygning? Tror man, det er en Styrkelse af de Kræfter i Befolkningen, der skal sikre Danmarks Fremgang gennem Arbejde og Flid? Vi har en stor og dyr Forvaltningskommission siddende, som har til Opgave at naa frem til Forenkling og Besparelse i Statsadministrationen. Det er sandsynligt, at det meste af de Besparelser, man her naar frem til, vil blive opslugt af Udgifterne til denne nye Tipningsadministration. Man skulde ikke tro det muligt, at ret mange vilde række Haand til en saadan Økonomi.

For det andet er vi Modstandere af dette Lovforslag af Hensyn til Idrætten selv. Rektoren for Danmarks Gymnastikhøjskole har rigtigt sagt, at Idrætten er en for Samfundet værdifuld Faktor til Fremme af Ungdommens Udvikling, og han føjer til, at Indførelse af Tipning ved Idrætskonkurrencerne vil bidrage til at forcere Stemningen omkring disse Konkurrencer i Stedet for omkring Idrætten som Idræt, og at Tipningen derfor vil betyde en Fare for Idrættens Idé og Sundhed. Vi er fra vor Side enige heri. Tipningen vil betyde, at Inter-

essen vil forskyde sig fra den umiddelbare Interesse for Idrætten og dens Præstationer til Interessen for at opnaa en Spillegevinst. Heldigvis deles denne Opfattelse af store Dele af dansk Ungdom. Det fremgaar af de Protester mod Tipningens Indførelse, som er indgaaet til Folketingsudvalget fra De danske Gymnastikforeninger og De danske Ungdomsforeninger, repræsenterende 200 000—300 000 af disse Organisations Medlemmer, netop Befolkningskredse, som her i Landet har været banebrydende for dansk Idræt.

Disse Protester faar en særlig Vægt gennem de Protester, som samtidig er indgaaet fra Foreningen af danske Delingsførere, fra Dansk Gymnastiklærerforening og fra samtlige Lærere paa Askov Højskole.

Endelig staar tilbage Spørgsmaalet om Tipningens Betydning for Spillementalitetens Vækst i Befolkningen. Man kan afvise dette Spørgsmaal — som Tipningens Tilhængere gør det — med en haanlig Bemærkning om, at Staten virkelig ikke skal være Barnepige for Folk, og at de, der vil spille, nok selv skal finde Lejlighed dertil. En saadan Betragtning tror jeg imidlertid er overordentlig kortsynet. Selvfølgelig er det ikke Statens Opgave at værgede den enkelte mod Spillelystens Udartning, men det maa paa den anden Side være Statens Pligt ikke selv at organisere og fremme Spillelysten under Former, der medfører, at den spredes ud i de videste Kredse. Det var dette, Staten gjorde rundt om i Landene, ogsaa herhjemme i længst svundne Tider med Statens Tallotteri, der netop var et System, der kaldte paa Spillelysten og derigennem blev Udgangspunktet for en om sig gribende Spillelegalskab. Det var en af Folkestyrets første Handlinger efter den frie Forfatnings Gennemførelse herhjemme at ophæve dette Tallotteri, i 1851.

Det nu foreslaaede Tippesystem nærmer sig Tallotteriets Farer mere end nogen anden Form for Spil og Lotteri, der har eksisteret her i Landet siden 1851, og man kan ikke undskylde sig med, at Følgerne er en ubekendt. De er alt for kendte i andre Lande. I England er de af Staten tilladte Tippeselskaber ved at blive en Landeplage. De store Folkelags overhaandtagende Deltagelse i Tipningen derovre er ved at rejse alvorlige Problemer for det engelske Folk, der maa opleve at se dette Spil i stort Omfang fortrænge andre og værdifuldere Livsinteresser. Et anset engelsk Blad, „The Spectator“, bebrejdede for kort Tid siden Regeringen i stærke Ord, at den ikke greb ind over for Spilletrafikken, og tilføjede: